

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria q[ui]nta post d[omi]nicam prima[m] q[ua]drages. Tex. eua[ng].
Joa[n]. viij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Feria. v. post

lute pgecasse actualit: sed tenent h̄ Chryf. z omēs alios doctores sc̄ōs q̄ eā tenent nullo discrepante fuisse in originali conce/ptā: z p̄uilegium ch̄i. s. q̄ sol⁹ sit sine pec/cato p̄ceptus: ex q̄dā fatua deuotione vo/luēt attribuere v̄rgini. Reitat ergo vt su/pueniat aliq̄ dicētes q̄ fuerit d̄ spiritusan/cto cōcepta. Hoc em̄ videt sequi ad illud qz de ch̄o dicit br̄us Ambrō referet Au/ gust. liij. l̄. H̄ra Julianū. H̄is non aliter potuit ergo esse delicti: nisi ergo fuerit il/ l⁹ p̄ceptis quā cōmixtio viri z mulieris opatur. Hec ille (Dicit aut̄ ei q̄dam) non ex simplicitate loquēdo s̄m̄ Hiero. sed in/ sidiaudo: volens expr̄si si spirituale exerci/ tium p̄dicationis p̄pter affectū carnalē in/ terrūperet (Ecce mater tu. z fra. tui foris stant q̄rentes te) Sed statim ch̄is illū cō/ futauit. Unde sequit̄ (At ipse respōdens dicēti sibi ait: Quis est mater mea z q̄ sunt fratres mei.) Sicut aut̄ dicit Hil. in his verbis nō est fastidiose de matre sua sensis se existimand⁹: de qua tantā in cruce posi/ tus habuit curam: imo si voluisset negare matrē: vt ait Chryf. tūc negasset qm̄ iudei exprobr̄abāt ei de matre dicētes Mar. c. vj. Nōne hic est faber z Marie filius: Ni/ hil ergo aliud voluit dicere s̄m̄ Hiero. nisi q̄ spiritualia carnalib⁹ p̄ferebat. Unde subdit (z extendens manum in discipulos suos dicit Ecce mater mea z fratres mei) quasi dice. Non cognatio sed deuotio mi/ hi reddit aliq̄ p̄pinqū. H̄i subdit (qui cūq̄ em̄ fecerit voluntatē patr̄s m̄. q̄ in ce/ lis est: ipse) p̄ charitatē z amorē (me⁹ fraz/ soroz z mater est.) Est aut̄ notandū cir/ ca ista q̄ aliq̄s efficit mater vel fraz vel so/ roz ch̄i duplicit: Vno mō faciēdo dei vo/ luntatem inquantū quilibet eorum diligi/ tur affectu fraternali vel so:ozio v̄l mater/ no: Et alio mō habendo eandē nature cō/ formitatē cū eo: p̄pter qd̄ ch̄is hoies fra/ tres suos vocat dicēs: Narrabo nomē tu um fratrib⁹ meis in psalmo. Sedq̄ is q̄ ē frater p̄mo modo iter hoies: est etiā sc̄do modo: non econuerso: id̄ simplr̄ frater d̄r. Vtraq̄ at̄ fraternitas s̄l̄ iuncta debz no/ bis p̄bere fiducia i iudicio: iuxta illd̄ Ber. ad ch̄m. Puto quia tam me spernere nō poteris: os ex ossib⁹ meis et caro de carne

mea. Unde in iudicio demones videbunt eū vt iudicē punientē: angeli vt dñm possi/ dentē: nos vt deū creatē: vt dñm z regem gubernantē: vt redēptōrē redimētē: vt fra/ trem de nostro sanguine descēdentē. Pre/ bebūt etiā magnā felicitatē in regno. In si/ gnum cui⁹ Joseph Beniamin fratri suo ex parte patris et matris dedit partē du/ plicem. Gen. xliij. Angeli em̄ sunt fratres ch̄risti ex parte patris celest⁹: solū a q̄ ima/ ginez habent dei. Nos autē etiā ex parte matris: Ideo dabit nobis refectōne itel/ lectus in deitate: et sensuū in humanitate. sed angelis nō dabit secūdū. In hac parte tangit Chryf. documentū dicēs: Dul/ te mulieres beatificauere sanctam h̄ginē illam et eius v̄rez: z optauerūt fieri tales matres. Quid est igitur q̄ prohibeat: Ec/ ce latam constituit vobis viam: z licz non mulierib⁹ solum sed z virz fieri matrē dei Hec ille.

Feria quinta post dñicam p̄zi/ mā q̄drages. Ter. enā. Joā. viij.

Icēbat Iesus ad eos qui crediderunt ei iu/ deos. Si vos manseritis i sermōe meo ve/ re discipuli mei eritis. Et cogno/ scetis veritatem: z veritas libe/ rabit vos. Responderūt ei: Se/ men abrae sumus: z nemi serui/ uimus vnq̄: Quō tu dicis: libe/ ri eritis: Respondit eis Iesus. Amen amē dico vobis: qz om̄is qui facit peccatū seruus ē pcti. Seru⁹ autē nō manet in domo in eternuz: filius manet in eter/ nū: Si ergo filius vos liberaue/ rit: vere liberi eritis: Scio qz si/ lij abrae estis. Sed querit⁹ me interficere: qz sermo meus non capit in vobis: Ego qd̄ vidi apd̄ patrē meū loquor: z vos que v̄l distis apud patrē vestrū facit⁹. Responderūt z dixerūt ei. Da/

dominicā. I. Quadrage.

ter noster Abrahā ē. Dixit eis iesus: Si filij Abrahę estis: opera abrahę facite. Nūc autē quę me interficere: hominem quę veritatē locutus sum vobis quā audiui a deo. Hoc Abrahā nō fecit: Vos facitis opa patris vestri. Dixerunt itaq; ei. Nos ex fornicatiōe nō sumus nati: vnū patre habem⁹ deū. Dixit ergo eis Iesus: Si deus pater vester esset diligere tis vtiq; me. Ego enim ex deo processi ⁊ veni. Neq; em a me ipso veni: sed ille me misit: quare loquelā meā nō cognoscitis: Quia non potestis audire sermonē meū. Vos ex pte diabolo estis: et desideria patris vestri vultis facere. Ille homicida erat ab initio: ⁊ in veritate non stetit: quia non est veritas in eo. Cum loquitur mendaciū ex propriis loquitur: quia mēdax est et pater eius. Ego autē quę veritatem dico nō creditis mihi.

Icebat Iesus ad

eos q̄ crediderūt ei iudeos etc.)
Joā. viij. In p̄senti euāgelio tangunt tria p̄icta: que sunt:

Magistralis admonitō: Curialis resp̄ctio: Finalis obiurgatio. Quātū ad p̄mū: ch̄s aliq; iudeos credētes in eū: ⁊ se tanq; discipulos ch̄i q̄dāmodo gerentes magistraliter seu paternalit̄ admonuit: vt staret in p̄tate seu in vera fidē. Vbi aduertendū est q̄ ch̄s multa docuerat in tēplo die q̄dā: ⁊ multi crediderunt ei. (Dicebat q̄ Iesus ad eos q̄ crediderūt ei iudeos) q̄ imp̄fecte crediderūt: s̄m Chrys. ⁊ cōfirmatiōe indigebāt (si vos manseritis in f̄mone meo). i. in fidē quā ex meo f̄mone accepistis: ita q̄ neq; fallacijs hoim: neq; tentationib; demonū inde moueami. P̄imo (vere discipuli mei eritis) Perfectū discipulū faciūt tria: s̄m s̄. Tho. sup Joā. s̄.

Preparatio vel bona dispositio ad p̄cipiendū p̄ba magistri. ⁊ Assensus ad credendū. ⁊ Stabilitas ad retinendū seu p̄seuerandū in doctrina magistri: ita. s̄. q̄ nō facit om̄i venio flectat. (Et) Sc̄do (cognoscetis p̄tate). i. meipm q̄ sum p̄tate: s̄m glo. Vel veritatē quā p̄ fidē tenetis: s̄m Aug. q̄ que nūc credimus in v̄ia: visuri sumus in patria. Vel s̄m s̄. Tho. cognoscetis veritatē mee doctrine q̄ multis videt̄ obscura: ⁊ mee gr̄e: que gratia dicit̄ veritas cōparatiue ad figurās: ⁊ m̄e eternitatis. Iuxta illō Ps̄. In eternū dñe p̄manet verbū tuū: in generatione ⁊ generatiōne veritas tua q̄ multis videtur obscura. (Et) Tertio (p̄tate liberabit vos) Primo a terrore. Sc̄do a p̄tō s̄m Theo. ⁊ Tertio a morte ⁊ corruptibilitate ⁊ mutabilitate s̄m Aug. ⁊ hoc inquantū ad patriā finaliter dicit. Dicit autē s̄. Tho. q̄ liberare hic nō importat ereptionē ⁊ quacūq; angustia put̄ sonat in latino: sed est liberare. Et hoc a trib; s̄. Ab errore: p̄ p̄tate doctrine. ⁊ A fuitate peccati p̄ p̄tate gr̄e ⁊ A corruptione p̄ p̄tatem eternitatis. Hec ille. Quia eternitas dicit̄ veritatem: q̄ quantū aliqd̄ p̄cipat de eternitate: tā tū p̄cipat de entitate siue existētia: ⁊ p̄sequenter tantū de veritate. Insinuat autē ch̄s eos sine doctrina carere noticiā veritatis: ⁊ libertatis honore: de quib; tñ se p̄cipue iactabāt. Erant em serui peccatorū: ⁊ etiā in lege nō habebāt veritatē: sed figurā. Verū tamen s̄m Chrys. p̄uentius fuisse eos p̄turbari: cū dixit: Cognoscetis veritatē: quasi tūc nō cognoscere: q̄ cū dixit: Veritas liberabit vos: Qd̄ nō fecerūt: q̄ plus de minorib; curabāt. i. de mūdāna p̄tate quā solā nouerāt: q̄ digno rando veritatē. Tñ irati vel indignati (R̄nderunt ei iudei) illi. s̄. q̄ p̄s crediderant s̄m Chrys. v̄l s̄m Aug. aliq; de turba q̄ nondū crediderāt (Semen Abrahę sumus) Est autē notandū s̄m Chrys. q̄ q̄ in se nihil habēt p̄clap̄: de parentib; gloriānt. Tñ iste sunt gloriatiōes iudeorū: semen Abrahę sumus: israelite sum⁹: ⁊ h̄mōi. His autē similes sunt q̄ inaniter gloriāntur de nobilitate parentum: ⁊ in se sunt viles. (Et nemini seruiuitus vnq;). Et in hoc

Feria. v. post

ostendit fmi s. Tho. se esse hebetes et rudi-
des. qz dicitur de fuitute spūali intelligunt
de carnali: et mēdaces: qz serui erāt roma-
noz. Aug. Sed; huiusmodi tēpīs libertatē: quō
vex dicitis: Joseph nō est venundatus:
Prophete scilicet nō sunt in captiuitate ducti
Ingrati qd est qd de vobis assidue im-
putat: qd vos de domo fuitutis liberaue-
rit si nemi fuitistis. Hos sūt qd loquntur
quō tributa soluebatis romanis: si nemi-
ni fuitistis: Hec ille. (Quo g tu dicitis: li-
beri eritis? Rndit eis iesus) ostēdens qd nō
de carnali sed de spūali loqbat fuitute a
qua nō nisi p ipm poterāt liberari. (Amē
amen dico vobis) fmi Aug. est qst iuramē-
tū iste loqndi modus. Amen emyr ait he-
braicū est: et interpretat: vere vel fiat: sed ne-
qz grecus neqz latinus itēpres est ausus
interpretari: vt honore haberet velamento
secreti. Nō tñ est iuramētū: qz chīs nō ita
freqntasset talē modū loqndi. Benignatur
autē ad maiorē animi excitationē: (qz oīs qd
facit pctm). i. qd committit vel omittit: quia
omissio ad cōmissionē reducit: (seruus est
pcti) Seruū autē et liber differūt fmi pfm:
qz liber mouet motu ppiio: fmi autē alie-
no. Quo g hō dicit fmi pcti: cū post pctm
adhuc habeat libez arbitriū et motū ppi-
um: Ad hoc dicit s. Tho. vbi sup: qd hoc
est ppter duo. Primo qz hō peccās nō mo-
uet motu ppiio hoīs inqntū hō est. i. re-
ctus rōne. sed motu aliēno. i. sensualitaz:
et qnto minus qd motu rōnis precipat: tā-
to magis est seruū pcti. Secdo qz admissio
pctō hō nō pōt se a pctō liberare: nisi p au-
xilīū grē: idē qd ad hoc nō est libez arbitriū
(seruus autē spūalis). i. peccator nō manet
idē est nō habet ius manēdi in domo. i. in
ecclesia vel in societate scōz: fmi s. Tho. et
alios (in eternū) est aliqñ ibi sit ad tps vñ
tandē sine veste nuptiali dephensus in te-
nebras exteriores recludit. f. ius autē na-
turalis. i. chīs (manet). i. habz ius manē-
di tanqz dñs oīm (in eternū) qz sine pctō ē
et psequēter pōt ipse solus alios a pctō libe-
rare (si g vos filius liberauerit: vere liberi
eritis) Aug. de verbis dñi. Nō a barbarz
sed a diabolo: nō a corpis captiuitate sed
ab anie iniquitate. Hec ille. In hac pte est
documentū in sensu literalī: qd tāgit Aug

gust. dicit: O miserabilis pcti seruus
Seruus hoīs aliqñ sui dñi duris impe-
rijs fatigat? fugiēdo redescit: seruus pcti
qfugit: sequit em hūc hūc qfugerit. Pecy-
catū em qd facis intrus est: voluntas trās-
it: pctm nō trāsit. Preterit qd delectabaz
remanit qd pungit. Hec ille. Et intelli-
ge qd pctm manet qd ad reatū pene transeū-
te actu qd est pctm: et manet qd ad effectū qd
est deordinatio et mala inclinatio vtrūm
anie: et vermis ac remozus psciente. Jux-
ta illud Aug. Iussisti dñe et ita est. vt si
bīpī sit pena inordinatus animus.
Quantū ad scdm sciēdū est: qz forte
isti potuissent dicere: nos sine pctō sumus
idē nō sum? Serui spūali fuitute. H chīs vult
excludere. Vñ curialit et gratoze eos rep-
hēdit: ostēdes qd crederet in eū: si eū vole-
t qd filij Abraz est) Aug. Carnis origine:
nō cordis fide. idēo subdit (sed qritis me)
innocentē (interficere) iniuste: et idē fuit
pcti. Sed quō crederet in eū: si eū vole-
bāt occidere: Rndet Chryf. qd erāt ex cō-
uersis facti pueri. Vel vt dicit Aug. chīs
multitudini loqbat: in qd erāt qdā creden-
tes et qdā nō: qd ita ppetrare cogitabant.
Et cā subdit (qz sermo meus non capit in
vobis). i. nō capit. Aug. i. nō capit in cor-
vestz: qz nō recipit a corde vfo. Sic ei est
sermo dei fidelibz tanqz pisci hamus: tūc
capit qñ capit. Hec fit iniuria illis qd capi-
unt: Ad salutē qd ppe nō ad pnicie captiuit
Hec ille. Vel non capit fmi s. Tho. id est
nō pgruit. Juxta illud Lu. xij. Nō capit
ppham pte extra hierlm. Et cā huiusmodi fmi
Chryf. erat altitudo doctrine quā illi tan-
qz rudes cape nō poterant. et ex hoc tanqz
blasphemū volebant occidere illū. Sz qz
potuissent dicere: tu ista finxisti qd pdcas
seqf (Ego qd vidi apd patrē meū). i. deū
patrē: qd filio oēm noticiā cōcauit an secula
(loqr) Vñ nō solū audita seria vifa loqr (et
vos qd vidistis apd pzem vfm). i. diabo-
lū: quē tñ nō noiat: qz curialit loquit: apd
quē iudei viderūt oculo fidei et experientia te-
ste eē oēm iniusticiā: cū sp illū pplm pacō
cauerit ad scōz inseguitōez (facit). i. volū-
tate: facturū etiā ope qñ venerit hora mea
fmi Chryf. alia littera habz (Et vos qd vi-
distis apd patrē facite). i. seruate legē et p)

Dñicam. I. Quadragesime

phetarū monita q̄ per eos de^o est locut⁹: et
 p̄ eos vos audistis a deo. Sed prima lra
 magis p̄sonat seq̄ntib⁹ cū d^r: (Rūderic⁹ et
 dixerunt ei) Quia em̄ dñs eos arguerat q̄
 facerēt mala opa p̄ris sui: intelligēs de di
 abolo. Ipi s̄m Aug⁹. iterato gl̄iant d̄ pa
 tre abraam: vt inducant eum ad aliqd̄ di
 cendū p̄tra abraā: et p̄r habeant occasio
 nem faciendū q̄s cogitabant: Un̄ dicunt:
 (Pater noster abraā est) q̄si dicerēt Quid
 vis dicere de illo: Sz̄ ipe laudauit abraā
 et ostēdit illos esse degeneres dicēs (Si fi
 lij abrae est⁹: opa abrae facite) q̄si diceret:
 Nō estis filij abrae sicut neq⁹ opa eius fa
 citis. quia illa s̄m Lbr̄yf. fuerunt: Fides:
 obediētia: mansuetudo: Vestra autē sunt:
 Infidelitas: impietas: et crudelitas. Nō
 tonemur autē s̄m s. Tho. facere oia opera
 abrae s̄m specie op̄is: q̄ duxit plures vpo
 res: sed s̄m radice op̄e et⁹: q̄ ē charitas:
 ex qua om̄ia fecit: om̄ia debem⁹ imitari.
 Sed p̄tra: q̄ sup̄ dixit (scio q̄ filij zc.)
 Ad hoc dicit p̄mo s̄m Aug⁹. q̄ id q̄d su
 pra dñs affirmavit de carnali ppagine h
 negat hic de spiritali q̄ est p̄ imitatione:
 s̄m quam isti nō erant abrae filij. Dicitur
 Secūdo q̄ s̄m Orig. in greco dicit: q̄ semē
 abrae estis. Semē autē vt idē dicit ē quid
 inspectū habēs naturā generant⁹ solū in
 potētia: filius autē est q̄d p̄fectū habens il
 lā in actu. Erāt ḡ semē abrae: q̄ aliq̄liter
 retinebant aliquā rōnem eoz q̄ deus infu
 derat abrae. Credebāt em̄ ex abraā p̄ces
 surū semen benedictiōis. Sz̄ nō erāt filij
 q̄ non puenerāt ad p̄fectā similitudinē et⁹
 Nā habētes ip̄m b̄ndictiōis semen ante
 oculos: illud nō agnoscebāt (Nunc autē q̄
 rit⁹ me interficere hoīem) q̄d ideo s̄z semē
 Tho. dicit et nō filiū dei. quia si cognouis
 sent nunq̄m dñm gl̄orie crucifixisset. Et ne
 dicat q̄ hoc meruerat sequi. (Qui verita
 tē locut⁹ sum vob⁹) h̄c. s. p̄tate s̄z Lbr̄yf.
 q̄ esset p̄ri eq̄lis: p̄pter quā voluerūt occi
 dere illū (quā audiuit a deo) p̄ scientiā indi
 tam et b̄tam inq̄ntum hō sum: et p̄ diuinaz
 quā inq̄ntum deus accepti a patre cōican
 te mibi illā. Hoc em̄ accipe metaphorice
 est audire. Ex his patz q̄ dñs p̄ veritate
 docenda sit passus. Duo em̄ docuit ex q̄b⁹
 isti sunt mort⁹. s. suā deitate: Unde Joā. v.

dicat: q̄ voluerūt eū interficere: quia p̄ez
 suū dicebat deū: et inq̄rare scribar⁹ et p̄ba
 riseoz quā acriter rep̄bēdebat (h abraam
 nō fecit) quia nunq̄m occidere q̄s iuocē
 rem: nisi deo iubente vt imolaret Isaac.
 (Vos facitis opa patris vestri) i. diaboli
 quem tacet rōne p̄dicta. In hac parte ē
 documentū litterale: q̄ si volum⁹ puenire
 ad sinū abrae. i. vitā eternā: debemus esse
 eius filij imitādo virtutes et⁹: q̄s Amb.
 lib. d̄ offi. enarrat dicēs. Abraz fide s̄m
 iusticia p̄cipu⁹: in prelio strenu⁹: i victoria
 si auar⁹: domi hospitali: vxori sedul⁹. hec
 ille. Est et aliud morale scz q̄ q̄ vult esse
 magnus coram deo: sit paruus coram sez
 econuerso. In cuius signum isti dixerunt
 se habere libertatem ppagationis que est
 ex patre libero dicentes abraam p̄ez suū
 et libertatē que causat ex animi virtute: cū
 dicit: **Agmini seruitum⁹** q̄nq̄: q̄si dicant
 hoc esse rōne sue magnanimitatis et virtu
 tis: et libertatē diuine filiatiōis et adoptio
 nis dicētes: **Unū p̄tem habem⁹ deum**: s̄z
 ostēdit ch̄s nullā h̄az eos h̄re. Nō q̄dem
 p̄mā: q̄ ab abraā degenerauerāt: si imitā
 do opa eius. Nā ille dei p̄cepto voluit fil
 um imolare. et isti cōtra dei p̄ceptum ch̄i
 stum occidere Ille obediuit dicēti: **Egre
 dere zc.** Gen. xij. isti non capiebant verbū
 ch̄risti: nec ab eo capiebant. Ille credidit
 deo dicēti: **Semini tuo dabo terrā hanc.**
 Gen. xij. isti ch̄m veritatē dicentem occi
 dere volebant. Nec secundā: quia erāt ser
 ui peccati. Nec tertiā: quia diligerent filiū
 dei: si deus esset pater eoz. Unde quidaz
 sanctus pater requisitus quomō eēt oran
 dum: paupes inq̄t me docuerunt qui ele
 mosynā petētes: non robur sed plagas et
 infirmitates p̄tendūt. quasi diceret: **Qui
 aliquid vult obrinere a deo: coram eo re
 cognoscat et confiteat infirma sua.**
 Quantū ad tertiū postq̄ vidit domin⁹
 q̄ sua curialis reprehensio non prodesse:
 finaliter fortius adhibuit medicamen: id
 est apertam obiurgationē. Dicitur ergo:
 (Nos ex fornicatōe) id est idolatria seu ex
 parentibus idolatris s̄m August. (non su
 mus nati) Jam em̄ intelligūt q̄ ch̄us de
 carnali ḡnaratione nō loq̄t (Unū p̄ez habe
 mus deū) Ubi s̄m Lbr̄yf. admirāda ē iu

Feria. V. post

deoz. **Fulcia.** Nā ipsi dicūt deū suū p̄em esse. z qñ ch̄s idem vult de se dicere: yo/ lūc euz tanq̄ blasphemū lapidare. Dicūt aut̄ deū suū esse patrem fm aliquos: vt p̄ uocēt eū ad aliqd̄ dicēdū cōtra deū: z p̄ se quent̄ occidāt. (Dicūt ḡ ets̄ iesus: Si de⁹ pater vester esset) p̄ grām adopiōis (vili geretis vtiq̄ me) quia signū infallibile rā/ līs filiarōis est charitativa dilectio ad p̄ri mū: z multo magis ad vey deū: cuiusmo/ di erat ch̄s (Ego em̄ ex deo) patre (procel si) per et̄nam generationē: in identitate nature z distinctiōe p̄one (z veni) per tem poralē incarnationē fm Auḡ. (Neq̄ em̄ a meip̄o veni) p̄ria. s. z singulari auctorita te: quia inq̄ntuz de⁹ non sum sine genitore z mittēte: z inq̄ntū homo non sū sine mit/ tente. Est aut̄ aduertendū ex doctrina s̄a/ cti Tho. j. di. xiiij. q. ad missionē tēporalē diuine p̄one duo req̄runt. p̄mū sc̄ q̄ p̄o na missa sit ab aliquo: ideo pater v̄l trini tas nō mittit. Scdm̄ q̄ p̄ nouū effectū sit in creatura. Ad hoc aut̄ q̄ vna p̄ona mit tat aliā nō oportet q̄ sit principiū eius: s̄z sufficit q̄ sit causa illi⁹ effect⁹ fm quem sit missio. Et ideo eadē p̄ona potest seip̄am mittere: dūmodo sit ab alio filio ergo dei misit se z venit: sed nō venit a seip̄o. i. p̄a auctoritate quasi null⁹ eū miserit: s̄z aucto ritate sua z patris z sp̄s sancti: qz tota tri nitas opata est illū effectū fm quē venit. i. incarnationē. z vltra hoc pater specialiter est ei principiū essendū. Sed qz potuissent dicere: nos nō credim⁹ q̄ sis a deo miss⁹: quia hoc nō p̄bas: oñdit q̄ ex doctrina po/ tuissent eū cognoscere: dicēs (Vnde loq̄/ lam meā nō cognoscetis:). i. modū z effica ciam z rationalitatē doctrine mee. Nō em̄ doceo nisi p̄sona rōni z honestati z p̄ phetis: z que dico / miraculis z prodigijs affirmo sed vos nō aduertit⁹ (quia nō po/ restis audire). i. scrutari / examinare z p̄fer re ad dicta p̄phaz: (sermonē meū) ex odio z supbia z mala volūate. V̄l fm̄ Augu. quia nō vult⁹ corrigi iuxta normā mei ser monis: iō illū audire nō potest. Conseq̄ quēser at̄ acrit̄ eos increpat dicēs (Vos ex p̄te diabolo est⁹) p̄ imitationē / nō originē: z existimauerūt manichei d̄ q̄ opinioe h̄ solum nūc dico q̄ crediderūt deū esse con/ ditorē inuisibiliū: diabolum p̄o visibiliū Nam sequit̄ (Et desideria patris v̄i vult⁹ facere) et hoc est vnde erant filij diabolici dicit Aug⁹. (ille homicida erat ab initio) creatiōis mūdi: ex quo fuit homo q̄ possz occidi. Homicida inq̄ nō ferro sed p̄bo: vt ait Aug. Et nō solū adā / sed z totū ge/ nus humanū ad mortem p̄dixit: vt dicit Orig. (z in veritate non sterit) Cū em̄ sic dicit sc̄tus Tho. veritas sit duplex. s. oris vt cū vera dicunt. z opis: vt cum sunt cō/ gruētia nature operātis: iuxta illud Joā nis. iij. Qui facit veritatē venit ad lucez: diabol⁹ nō sterit in p̄ma: qz mentitus est / dicēs: Eritis sicut dñi Bēn. iij. neq̄ etiā in se dā: qz nō suauit̄ or̄dinē sue nature a deo p̄fictū: vt. s. esset p̄ humilitatē z reuerentiā subditus deo. z ab eo gl̄iam z b̄ndictionē suā haberet. Et nota fm̄ eundē q̄ diabo/ lū nō sterit̄ in p̄tate / dupliciter intelligit̄. Vno mō quia nunq̄ fuit in veritate opis aut oris Et hoc p̄mo: quia naturalr̄ est ma lus. qd̄ est manicheoz error. Deus em̄ fa cit celū z terrā mare z om̄ia que in eis sūt vt dicit Ps̄. Om̄is aut̄ creatura di bona est. j. Lūm. iij. Vel sc̄do: quia vt alij dixe rūt lz nō natura sed volūate sit malus: ta men semp̄ fuit mal⁹: quia in p̄mo instanti peccauit. Et hoc etiā vt dicit sc̄tus Tho. alibi / putat̄ h̄reticū: ratio ē: quia opatio que consequit̄ rem in p̄mo ei⁹ instātī attri buit̄ factori: sicut motus ignis sursum ge/ neranti ignē. deus ergo essz causa peccati. Alio mō intelligit̄: quia fuit q̄dem aliqñ in ea: sed nō p̄mansit: quia in p̄mo instan/ ti sui eē habuit recitudinē saltē naturalē: s̄z post mortālā statū declinauit ab ea p̄ pec catū. De h̄ vide. j. p. q. lxiij. Sūt em̄ cir/ ca h̄ mltē z subtiles disputatiōes z opinio nes i sacra theologia: s̄z planior̄ et iudicio meo verior̄ ē q̄ in p̄mo instātī sui eē habu it opatiōez naturalē: qz se cognouit z ama uit z deū vt principiū boni naturalis: que operatio fuit q̄dem meritoria: qz fuit affo ciata gratia / sed nō p̄fecte: quia non fuit li bera. In secūdo p̄o peccauit: z boni me/ ruerūt. In tertio at̄ illi fuerūt i gl̄ia: z isti in miseria. Nec est p̄tra hoc qd̄ sc̄tus Tho mas videt̄ dicere z dicit / q̄ si mal⁹ angel⁹ nō peccasset in secūdo instātī: i. eo accepit

Dñicam. I. Quadragesime

set beatitudinē quā meruerat i pmo. z cō
sequens videt velle q̄ illud meritū p̄mi i
stare: fuit p̄fectū: qz intēdit q̄ i sc̄do i
cā accepisset in sua dispositōe n̄caria z in
fallibili. i. i merito p̄fecto qd̄ habuiss̄ tūc
Et ideo sequit̄: (Et p̄tas in eo nō est) q̄
diceret: Non d̄i non stare: qz vacilletz du
biter: nō tñ totaliter auertat a p̄tate: qz
sponte z totaliter auersus est. Est tñ in eo
aliq̄ veritas sicut z aliq̄ natura: sed non ē i
eo p̄tas oris q̄tū ad suā intētiōe: q̄tia z
si aliq̄ veritate dicit: tamē intēdit tandē
fallere. nec op̄is: qz om̄e op̄e est malū. i.
ad malū finē ordinatuz. Vel hoc dicit ad
ōndendū q̄ non solū cecidit: sed etiā q̄ nō
surrexit vel penituit. Et qz non habet in se
veritate op̄is: etiā caret veritate oris q̄tū
est in se. **3o** subdit: (Lū loquit̄ mēdaciū ex
p̄p̄is loquit̄) Ubi aduertendū fm̄ sanctū
Tho. q̄ sol̄ de est ip̄a veritas z sapientia
essentia: ois aut̄ veritas z sapientia crea
ture est p̄cipata ex p̄ma. **3do** solus de
dicit veritatē ex p̄p̄is: ois aut̄ creatura
ex p̄cipatōe diuine p̄tatis veritatē cog
noscit z loquit̄: ex p̄p̄is aut̄ loquit̄ mēdaci
ciū. **Uñ**: Om̄is homo mēdax: vt dicit **P̄s.**
sc̄z ex se seu ex p̄p̄is. Licet aut̄ hō semp̄ di
cat mendaciū cū loquit̄ ex p̄p̄is: tñ econ
uerso: vt dicit sc̄tus Tho. cū dicit mendaci
um nō dicit illud ex p̄p̄is: sc̄z q̄n̄ h̄ ab alio
accipit. i. ex diaboli suggestione. **Uñ** loquit̄
mēdaciū ex p̄p̄is attribuit diabolo prin
cipaliter: quia fuit p̄m̄ mēdax. om̄es aut̄
aliq̄ loquunt̄ mēdaciū vel eius suggestiōe
vel ex imitatioe. (Quia mēdax est) i. q̄ ad
se (z pater) i. inuentor: vl̄ suggestor: (et) sc̄z
mēdaciū q̄ ad alios. **Dan**ic̄i aut̄ restē
sc̄to Tho. hoc male intelligētes z credētes
diabolū patrē esse mendaciū. diaboli: po
nunt demonū ad inuicē generationē. **Sz**
intelligēdū est inquit̄ pater eius. i. mēda
ciū sui. **Nō** em̄ ois q̄ mentis est mēdaciū p̄:
fm̄ Aug. sed diabolus est eius p̄: qz primo
illud inuenit. Et qz supra oñderat eos fili
os esse diaboli: in q̄tū erat homicida: ostē
dit nūc idē in q̄tū erat mēdax: cum subdit
(Ego aut̄ q̄ veritatē dico vobis: nō credi
tis mihi) q̄tū diceret: **In** hoc vos diaboli
filios p̄tatis q̄ improbat̄ p̄tate. **Sz** si
crediderūt ei vt supra dicit̄ est: quō dicit̄

nō creditis mihi: Ad hoc dicit̄ **sz** **Ed.** p̄:
qz erāt pueri fm̄ Aug. qz erāt aliq̄ de
turba. fm̄ **Aug.** qz credebant aliq̄: pu
ta ea que videbant signoz factorz. sed aliq̄
nō credebāt: puta p̄funda que loquebat̄.
In hac pte est documētū in sensu litera
li q̄ sic imitatores dei dicūt filij d̄i: ita imi
tatores diaboli dicūt ei filij. z p̄n̄ sic filij
dei dicunt̄ d̄i: iuxta illud **Ego** d̄i d̄i est
z filij excelsi oēs. ita filij diaboli dici possūt
diaboli. **Aug.** de q̄st. euāge. Diabolus non
speciale est nomē: sc̄z cōe. **In** q̄cūq̄ em̄ dia
boli opa fuerint inuēta: diabolus est appel
landus. **Op̄is** em̄ nomē est nō nature. **Hec**
ille. Est etiā aliud. i. audiēdi libent̄ verbū
dei: qz sic dicit̄ **Am̄b.** sup̄ **Beati** immacula.
verbū dei habet triplicē p̄tate. i. in flāma
tuā: **Hier.** xxiij. **Quidā** nō p̄ba measūt
q̄tū ignis zc. Et illuminatiuā: **P̄s.** **Luce**
na pedis meis verbū tuū. Et mūdificati
uā: **Ezech.** xxxvj. **Effundā** sup̄ vos aqua
mundā zc. Et vt p̄t̄ in hoc euangelio ha
bet in nobis triplicē effectum. **Primū** q̄a
fac̄ hōiem discipulū ch̄i **Uñ** dicit̄: **Hier**
discipuli zc. **Uñ** discipular̄ signū est q̄
tū ex euāgelij h̄: p̄mo ip̄sa auditio verbū
dei. z sc̄do ip̄a resp̄sio triplicis amoris: i.
liciti. i. domestici q̄ ad parentes: carnalis q̄
ad alios: z terreni q̄ ad mūdāna. z appeti
tio amoris diuini. Et sc̄dm̄ qz facit̄ cogno
scere p̄tate. Et qz vt dicit̄ **Aug.** p̄tas op̄
ponit falsitati: op̄licitati z vanitati: facit
nos in mūdānis ista tria cognoscere. **Sūt**
em̄ falsa: qz p̄mittūt delectationē z dāt tā
dē amaritudinē: z duplicia. i. mixta. i. gau
diū dolor: **Sapientia** obliuio zc. z vana rō
ne p̄ncipij: qz de nihilo. z medij: qz mutan
tur. z termini: qz cito desiciūt **Et** tertij qz
facit̄ animū libez in arguēdo z in nō pec
cādo: qz p̄tas inq̄t liberabit vos.

Feria sexta post dñicā primā
in q̄dra. **Text.** euāg. **Joā** v.

Rat dies festus iudeoz
z ascendit iesus hiero
solymā. Est autē hie
rosolymis p̄barica pi
scina: que cognominat̄ hebraice